

"MATELOT"

Supliment al Revistei "România Maritimă și Fluvială. Magazin"
Periodic al LIGII NAVALE ROMÂNE

Nr. 13 / 17 DECEMBRIE 2009

Colegiul de redacție al acestui număr:
Ilarion Barbu, Mihai Lucian Căciuleanu
Nicu Stănciulescu, Elena Nenescu, Florin Gusman

Se distribuie gratuit

VIAȚA FILIALELOR L.N.R.

În data de 6 octombrie 2009, în sala Ștefan cel Mare a Palatului Cercului Militar Național, a avut loc reuniunea lunară de comunicări a membrilor Filialei LNR București. Autorii și subiectele au fost următoarele:

1. Amplasarea scutului antirachete - ing. Dumitru Ciocoreanu
2. Expediția nautică OLT -DUNĂRE-MARE - ing. Ion Nedelescu
3. Cea mai mare bătălie navală de pe Dunare : BELGRAD 1456 - ing. Silviu Morariu

Subiectele tratate au trezit interesul celor prezenți care au discutat și au adus completări : cam.fl (r) Ion Dănuț Toader, cdor (r) Florea Ionescu, cdor (r) Neculai Pădurariu, ing. G. Ivan, ing. Il. Barbu, ș.a.

În data de 3 noiembrie 2009, în sala Ștefan cel Mare a Palatului Cercului Militar Național, a avut loc din nou întâlnirea lunară de comunicări a membrilor Filialei LNR București. Autorii și titlurile lucrărilor au fost :

1. Cdor (r) Neculai Pădurariu a vorbit despre cartea „Strategia Războaielor Maritime din Marea Neagră 1853-1944” a vam (r) Constantin Iordache.
2. Cam. fl (r) Ion Dănuț Toader a prezentat comunicarea: „Statul Major General – 150 de ani - 12.11.2009” și „Avansările în grad cu prilejul Zilei Armatei Române – 25.10.2009”.
3. Cam (r) ing. Ioan Chiril a prezentat comunicarea: „Cercetarea științifică în timpul celui de-al doilea război mondial. Telecomunicații aero și terestre”

Pe marginea celor trei comunicări au luat cuvântul aducând unele precizări domnii : ing. D. Ciocoreanu, ing. C. Ivan, ing. D. Molnar, cdor (r) F. Ionescu, cdor (r) I. Simion și mmp. (r) C. Vasilescu.

1 Decembrie 2009 la București

Festivitățile prilejuite cu ocazia **Zilei Naționale a României** au început în Capitală printr-un ceremonial militar și religios care s-a desfășurat la Mormântul Eroului Necunoscut din Parcul Carol I. Din partea Ligii Navale Române a fost depusă o coroană de flori cu panglică tricoloră. La ceremonial L.N.R. a fost reprezentată de domnii : cam. (r) Ion Boian, cam.(r) Ioan Chiril, cam. fl. (r) Dănuț Toader, cdor. (r) Florea Ionescu, cdor. (r) Ernest Daisa, cdor. (r) Ion Simion, cdor. av. (r) Marius Popescu, ing. Mircea Popescu, reprezentant presă dl. Mihail Căciuleanu și subsemnatul.

Ing. Ilarion BARBU

DIN TRADIȚIILE MARINEI ROMÂNE

Navigația pe Dunăre, precum și pe unele ape interioare, cu ambarcațiuni de construcție autohtonă este menționată în diverse izvoare din cele mai vechi timpuri.

Începând din secolul XIV, după formarea celor trei principate românești, se poate vorbi deja despre flotile de nave, folosite inițial în scopuri militare.

În Țara Românească, încă din timpul lui Mircea cel Bătrân este amintită o flotilă de „*monoxile*”, aflată la dispoziția domnitorului pentru apărarea unei frontiere fluviale și maritime de peste 1000 km.

În veacul următor sunt semnalate deja flotile implicate în importante operațiuni militare navale. Un manuscris turc datând din sec. XV, în care se vorbește despre bătălia de la Belgrad din 1456, menționează că : „*pe 14 iulie 1456 flota lui Ioan de Hunedoara a ajuns la Belgrad și a penetrat blocada navală otomană de pe Dunăre, la care participau 200 de nave fluviale, scufundând trei galere și reușind să captureze patru nave mari și douăzeci mai mici, după care a încercuit complet orașul, în timp ce vasele turcești erau în derută .*”

În timpul domniei lui Ștefan cel Mare apare și se afirmă „*Pânzarul Moldovenesc*”. Folosit inițial în scopuri militare, atât pe Dunăre cât și pe mare, în luptele pentru Cetatea Albă, „pânzarul” operează și ca navă comercială. Potrivit istoricului C.C.Giurescu, „*în secolul al XV – lea, flota Moldovei făcea transporturi pe Marea Neagră la Istanbul, cu treceri în Mediterana, prezența pânzarelor moldovenești fiind semnalată în Insula Creta și în porturile italienești.*”

Mi se pare demn de remarcat faptul că în anul 1492, când Cristofor Columb se pregătea de plecare în prima sa expediție, românii erau deja cunoscuți în Mediterana ca marinari și negustori.

În prima jumătate a secolului al XVIII - lea, în Țara Românească se organizează o flotilă cu nave mici, „*seici*”, parțial puntate, înarmate cu tunuri, având 20 de lopătari, 20 de ostași, câțiva tunari și un echipaj format din căpitan și un cârmaci. Într-un document emis de sultanul „Sublimei Porți” se arăta că: „*Valahia are dreptul să construiască <bolozane>, <caice> și <seici>, privilegiu ce din vremi bătrâne l-a pierdut țara aceasta*”.

Corabia Santa Maria

Anul 1793, când domnitorul Alexandru Moruzzi emite „*Hrisovul pentru corăbiile Țării Românești ce sunt a umbla pe Dunăre*”, ar putea fi considerat anul (neoficial) al nașterii navigației fluviale românești în slujba statului. Așa se face că, începând cu 23 noiembrie a aceluiași an, la pupa navelor de comerț și de război de pe tot cursul românesc al Dunării, a fost arborat drapelul Țării Românești.

Spre deosebire de alte domenii economice, dezvoltarea marinei în România s-a realizat cu multă dificultate, atât datorită specificului aparte al acesteia, cât și a neîncrederii manifestate timp de mai bine de un veac de către unii oameni politici ai vremii în capacitatea țării de a-și crea o marină națională.

În condițiile în care marina română începea să se dezvolte, chiar dacă nu suficient pentru nevoile reale ale țării, s-a dorit crearea și la noi – după exemplul altor țări – a unei Ligi Navale care să facă publice acțiunile marinei naționale, să o susțină moral și chiar material, prin mici donații obținute în cadrul unor subscripții publice.

Ideea înființării ligii s-a născut încă din anul 1896, dar a fost finalizată abia în primăvara anului 1928, grație demersurilor și strădaniei unui comitet de inițiativă, începute încă din anul precedent.

Ca urmare, pe 8 martie 1928, Liga Navală Română capătă „*Personalitate morală și juridică*” prin sentința Tribunalului Ilfov, în baza actului constitutiv autentificat la data de 29 februarie a aceluiași an.

Scopul său a fost sintetizat abia peste 9 ani de către comandorul adjutant Preda Fundățeanu într-o conferință ținută la radio pe data de 19 aprilie 1937 : „*Rolul de căpetenie al Ligii Navale este acela de a propaga ideea și de a întări convingerea în adâncul sufletului românesc că nu este destul să stăpânim legal Marea ca element geografic... **Trebuie să învățăm a cunoaște Marea, pentru a o utiliza, făcând-o să rodească pentru bogăția și propășirea neamului nostru**.*”

*

Ziua Marinei Române a fost sărbătorită oficial, pentru prima dată, pe 15 august 1902, la bordul crucișătorului „Elisabeta”, primul crucișător al marinei noastre.

În perioada postbelică, între 1948 și 1953, s-a sărbătorit numai Ziua Marinei Uniunii Sovietice, iar ulterior, în perioada comunistă, prin Hotărâre a M.A.N. a fost instituită Ziua Marinei Militare Române, care se serba în prima duminică a lunii august ca „sărbătoare populară militară”.

Prin strădania și demersurile Ligii Navale Române, începând din anul 1990 s-a revenit la adevărata tradiție a sărbătoririi Zilei Marinei pe 15 august, de ziua Sfintei Fecioare Maria, protectoarea marinarilor români.

Mihail Lucian Căciuleanu

CANDID

1. Atunci când am venit pe lume
N-am fost acesta care sunt.
Eram curat cum e zăpada
Atunci când cade pe pământ.

Eram așa de puri prieteni
Încât suind în timp credeam
Că nici zăpada cea mai pură
Nu este astfel cum eram.

Eram ca piscul unui munte
De nici un pas de om călcat
Pe care fulgul de zăpadă
Cădea murind imaculat.

2. Cum sunt acum după ce anii
Trecură-n goană lor arând ?
Cum sunt pe față acum de-o vreme ?
Cum sunt în adâncimi de gând ?

Sunt ca zăpada, ce curată,
Căzu grămada peste noi
Iar oamenii călcându-i chipul
Făcură din lumini noroi.

*Elena
Nenescu*

Sociolog

Altele despre marină

De câțeva vreme a intrat în casele tuturor prin intermediul media cuvântul *Mogul*, care conform DEX înseamnă: ” Persoană care făcea parte din dinastia mongolă care a cucerit India. **2.** Adj. Referitor la mogul (l), de mogul (1). **3.** S.m. Fig. Persoană foarte importantă cu puteri discreționare. – Din engl. Mogul” . Dar discreționar conform aceluiași dex înseamnă : “Care acționează, se exercită așa cum consideră cineva, fără a fi prevăzut și îngăduit de lege; care are prin lege întreaga libertate de acțiune. [Pr.: -*t-o-*] – Din fr. discrétionnaire.”

Totuși în România zilelor noastre există legi care condamnă acea persoană care acționează în mod ilegal, iar dacă are prin lege întreaga libertate de acțiune înseamnă că acea lege care permite acest lucru a fost aprobată în mod democratic în Parlament.

Și marinarii români din marina comercială, de-a lungul vremurilor, mai săreau peste lege pentru a face **buf-ul** * binecunoscut. Unii mai consistent, alți mai puțin, cu riscuri mai mari sau mai mici, fiecare după posibilități financiare sau după comenzi primite din țară, de la: diverși prieteni, șefi de la cadre, șefi de la navlosiri (cu toate că aici existau și alte surse de venituri care apăreau pe alte căi la nivel mai înalt), șefi de la contabilitatea Navrom-ului, șefi de la partid. Mai târziu comenzile veneau de la șefii celorlalte companii înființate prin împărțirea patrimoniului Navrom, dar și de la autoritățile care vegheau peste activitatea portuară sau de frontieră. Peste tot numai șefi care trebuiau mulțumiți. Aceleași metode erau valabile și la colegii noștri de la Compania Română de Pescuit Oceanic (CRPO) fostă IPO Tulcea, dar la alte niveluri, dat fiind faptul că voiajele efectuate de navele de pescuit oceanic erau mai limitate ca întindere sau varietate a porturilor de escală.

Existența acestor proceduri la limita prevederilor legale sau dincolo de ele ne fac să tragem concluzia că și marinarii (nu toți, nici chiar majoritatea) acționau discreționar, obținând avantaje financiare superioare muritorilor de rând, unii dintre aceștia atingând profituri neimaginabile și pe care nu ni le puteam explica sub nici o formă și nu ne închipuiam cum de reușeau aceste magii, aceste tunuri formidabile.

Culmea era că nu ei, “barosanii”, cădeau când exista vreun control “surpriză”, o vamă neagră, ci cei care erau novici și care ascundeau aiurea câțiva blugi sau niște kilograme de cafea și câteva cartoane cu țigări prin „intestinele” navelor. Filatorii, nu de bumbac, ci de oameni, existau printre noi pe toate navele, dar ei urmăreau ce face majoritatea echipajului cu excepția unora pentru care aveau sarcina să-i protejeze ca buf-ul să ajungă întreg și nevătămat la locurile cunoscute pentru a fi livrat și, după caz, valorificat atât în port cât și în afara lui.

Deci și printre noi marinarii români existau persoane care s-ar încadra în categoria Mogulilor cu puteri discreționare, “barosanii”, atât în relațiile de pe navă (aici unii cu multă dibăcie, diplomatie sau în alte cazuri cu multă mârlnăie, nesimțire și tupeu nemărginit) dar și în relațiile cu armatorul sau cu autoritățile portuare. Aceștia prosperau, dar pe lângă ei prosperau și ceilalți colaboratori amintiți mai sus, ajungând ca după Revoluție să dețină fonduri considerabile, deci capital însemnat, deseori completat cu credite luate “pe sprânceană” de la bănci, pentru înființare de firme în domeniul transportului naval, de recrutare de echipaje (shipping și crewing) sau alte domenii, ajutându-se reciproc, astfel încât să aibă o influență cât mai mare atât pe plan economic cât și politic.

***buf** – este afacerea marinarului bazată pe vânzări-cumpărări, cu sau fără contrabandă, agoniseală obținută pe căi tipic marinărești implicând marfă sau/și bani.

Să mai și râdem :

Trei marinari: un american, un rus și un român discută.

Americanul: *Eu ii iau nevastei din fiecare oraș câte ceva, săptămânal dau telefon că avem satelit la bord. Când vin acasă, din port sun la telefon ca să nu am surprize.*

Rusul: *Îi iau și eu nevastei cât pot, sun din porturi că satelit nu avem; ajuns acasă în port dau telefon, că așa-i civilizată.*

Românul bea, bea și tace. În final: *Eu nu-i dau nici un telefon. Vin tiptil acasă, cu bâta, sun și apoi fug la geamul din spate. În cinci ani nu am ratat nici unul”.*

Să fim mândrii că suntem Români:

Pe fiecare piesă de metal ce compune turnul Eiffel scrie: "Made in Resita - Romania". Simbolul Parisului, celebrul Turn Eiffel, a fost realizat după o tehnologie inventată în România de inginerul **GHEORGHE PÂNCULESCU**, folosindu-se subansamble metalice confecționate la sol și asamblate după aceea, pe măsură ce se înălța lucrarea. Gheorghe Pănculescu l-a găzduit în anul 1879, în casa în care astăzi se află Muzeul Nicolae Iorga din Vălenii de Munte, pe inginerul Alexandre Gustave Eiffel.

Nicu Stănciulescu

Ziua Marinei Române - 15 August 2009 - București

În capitală, tradiționala sărbătoare a marinarilor români s-a desfășurat la Debarcaderul Central din Parcul Herăstrău, în prezența oficialităților și a Zeului Mărilor, Neptun.

Pe catargul instalat anul acesta, a fost ridicat pavilionul și marele pavoaz, în acordul Imnului Național al României. Un pluton de onoare și muzica militară a Regimentului 30 Gardă și Protocol "Mihai Viteazul" erau aliniate pe platoul debarcaderului.

Au fost prezentate mesajele MAP.N, SMG, ANVR, LNR și s-a dat citire ordinului comun al MAP.N, MTI și MAI privind sărbătorirea Zilei Marinei Române. Părintele Daniel Negoită, preot militar, a efectuat slujba religioasă și sfințirea ancorei de flori.

Întreaga flotilă de agrement a Administrației Parcuri, Lacuri și Agrement a Primăriei Municipiului București – formată din 10 ambarcațiuni – **a plimbat gratuit timp de 2 ore pe cei prezenți, veniți în număr mare.**

În acordurile Imnului Eroilor a fost lăsată la apă ancora de flori. Fanfara militară ambarcată pe nava – amiral "OTOPENI" a interpretat muzică de promenadă și cântece marinărești.

Au urmat jocurile marinărești: trasul parâmei și umplutul butoaielor, câștigătorii fiind premiați.

Masa festivă la care au participat cca. 120 de persoane – a avut loc la restaurantul – bar "Herăstrău", într-un decor mirific. La sărbătorirea Zilei Marinei Române în București, organizată de Filiala LNR București, au fost prezenți : cadre militare active, în rezervă și în retragere, veterani de război, cercetași, ofițeri și marinari din marina civilă, reprezentanți ai Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, reprezentanți mass - media: Observatorul Militar, Adevărul, Prima TV, Realitatea TV, copii și tineri sportivi, un public numeros.

**Text : Ilarion Barbu
Foto: Nicu Stănciulescu**

Mesajul publicației Matelot la cea de-a 9-a întrunire a publicațiilor de marină

23.07.2009

Colectivul de redacție al publicației **MATELOT**, salută păstrarea tradiției inițiativei Ligii Navale Române de a aduna în fiecare an, în vară, toți factorii reprezentativi sau interesați ai publicațiilor din domeniul naval. Demn de apreciat este efortul de a organiza anual întrunirea, precum și cel de a participa efectiv de fiecare dată

Câteva cuvinte despre publicația **MATELOT**.

Publicația nu are redactor șef, deci are numai redactori și îi are inițiatori pe domnii: Florin Gusman, Ilarion Barbu și Nicolai Stănciulescu. Ea a debutat în 15 august 2005, iar azi se află la al 12-lea număr (ne referim la cel din 24 iunie 2009). La corectură participă acum toți redactorii și colegii sau prietenii lor.

De la un an la altul colectivul de redacție se lărgeste, câștigă simpatie și experiență, fapt demonstrat de cele 10 semnale editoriale din paginile câtorva publicații cunoscute în domeniu, cum ar fi Națiunea, Observatorul Militar și Marea Noastră.

Precizăm că nici unul din redactori nu are intrare la publicațiile sus menționate, și nu a făcut lobby pentru așa ceva.

Numărul "redactorilor" a ajuns la 17 persoane din care doar 4-5 intră în pagină mai des.

Cine sunt acești redactori?

Iubitori ai mării de toate profesiile precum și profesioniști (respectiv: Marinari, Ofițeri, Șefi Mecanici și Comandanți) reușesc să se reculeagă după ziua de muncă (pe care din păcate o prestează în cu totul altă parte decât la bordul vreunei nave), să-și ascutească creionul, să se aplece deasupra foii de hârtie pentru a așterne din amintirile, din gândurile și din idealurile lor spre a fi oferite, ulterior, semenilor.

Sinceri, fără rețineri prezintă evenimentele trăite, în cuvinte simple, pline de șarm. Unii, după aceste depănări de amintiri sunt căutați și felicitați, alți nu.

Este adevărat că anumite articole (puține la număr) nasc controverse, dar fără dialectică nu putem exista și progresa. Viața a demonstrat că nu-i poți mulțumi pe toți.

Nu întâmplător ne permitem să reamintim câteva cugetări:

- Nimeni nu s-a născut ÎNVĂȚAT; Înainte de a critica pe cineva, procurăți o OGLINDĂ; Lucrurile și situațiile sunt PERFECTIBILE; Nu încerca să te faci înțeles de către cineva pe care nu-l interesează ce-i spui sau nu vrea să te asculte.

În urmă cu 10 ani, pe data de 15.08.1999, într-un articol intitulat „Un Echipaj pentru Speranță”, prezentat de către dl. Florin Gusman la Cercul Militar Național cu ocazia unei adunări generale, au fost semnalate anumite aspecte legate de publicațiile ligii. Ulterior, în data de 18.05.2002, tot într-o adunare a ligii, a revenit asupra acestor aspecte în încercarea de a îmbunătăți calitatea publicațiilor și imaginea LNR, dar intervențiile nu au dat rezultate.

Spre reamintire prezentăm câteva probleme semnalate de mai multă vreme, care din păcate nu s-au rezolvat încă:

1. Sunt autori care intră cu câte 2, 3 sau 4 articole în același număr al publicației, în timp ce alții nu intră sau fac radă câte 6, 9 sau 12 luni. Acest aspect are o vechime de 10 ani. Dacă cu două articole am mai fi de acord în condițiile în care unul este editorial, noutăți sau semnal editorial, cu restul nu putem fi de acord.

2. Din data de 28.09.2001, deci de aproape 8 ani, există prin bibliorafurile, sertarele, sau dulapurile ligii, rezultatele unui sondaj anchetă în grupul social marinăresc, referitor la modul cum era percepută liga. Deși materialul a fost dat în original președintelui în exercițiu la acea dată și distribuit celor două redacții, el nu a reușit să ajungă în paginile publicațiilor nici măcar în sinteză, deși el oferea câteva explicații despre modul cum era percepută liga.

3. De vreo 5 ani, o publicație a căpătat obiceiuri interesante legate de imaginea unor autori (lideri). Cu alte cuvinte: de articole nu avem loc, dar de imaginea în exces a unor autori, da !, la fiecare articol și în fiecare număr.

4. Sunt în L.N.R. câțiva performeri în ale scrisului care au realizat un singur număr, al unei publicații, în trei sau patru autori (Mă refer la România Maritimă și Fluvială Magazin).

5. Articolele trimise la redacții nu au un format anume, unele sunt scrise de mână (fără editor de texte) fapt ce îngreunează procesarea publicației. Despre tematică nu mai vorbim.

6. Există situații în care scri un articol și îl trimiți redacțiilor pentru a fi publicat. Nu se publică, dar nimeni nu îți explică care este motivul. Până aici este totul "bine". Dar ce faci că după 13 ani apare la redacții același articol (mă refer la conținut) semnat de altcineva și cu un alt titlu.

7. Revista cea mai tânără Marea Noastră pentru Tineret a prins din mers un obicei care reușește să-i strice imaginea pe care și-a creat-o. Mă refer la primul articol din publicație care îi aparține de drept, dar pe nedrept, președintelui ligii în exercițiu.

În consecință Publicația **MATELOT** propune întrunirii, pentru viitor, elaborarea de către revistele consacrate a unui Regulament de Funcționare al Redacțiilor care să fie valabil pentru toate publicațiile ligii. Propunem aceasta, pentru a ușura sarcina redactorilor care sunt obligați să hotărească Ad-hoc, ce intră în pagină și ce nu. Cu alte cuvinte, să nu mai improvizeze de fiecare dată câte un regulament pentru un număr.

În acest regulament să se specifice forma de redactare și formatul- nr. pagini, e.t.c, în care să se prezinte articolele la redacții precum și temele pe care le pot aborda, deși aceasta sună puțin a cenzură. Sperăm că astfel s-ar putea închide un capitol destul de delicat al dialecticii ce scriem și cum scriem.

În speranța că am fost bine percepuți cu mesajul nostru, urăm colectivelor redacțiilor: Succese depline din partea publicației **MATELOT**.

Colectivul de redacție.

Enunțuri Constituționale

Florin GUSMAN

De o vreme mi-am făcut un obicei costisitor și nesănătos. În fiecare dimineață citesc pe alese, articole din câteva ziare mai importante.

O să spuneți: Ei și ce !, Mare lucru !, nu ești singurul !.

Nu vă contrazic, dar în toate aceste articole se prezintă diverse situații care reflectă modul în care se respectă legea în țară. Concluzia trasă de mine după câțiva ani de citit astfel de articole este că **nu am găsit un domeniu în care să aflu că legea se respectă**, așa cum comentează de regulă cei care descifrează acum tainele dreptului, adică „**În litera și spiritul legii**”. *O să-mi spuneți: E bine și așa decât de loc.*

Numai că dacă respecti legea doar pe jumătate, doar în litera, sau doar în spiritul ei atunci **înseamnă că nu o respecti întocmai** comițând o ilegalitate. Poate unii dintre dumneavoastră o să spună că nu înțeleg nimic din ce spun sau la ce fac referire.

Din această cauză încerc să dau câteva exemple. În acest număr al MATELOTULUI propun să discutăm (puțin), despre câteva enunțuri din ultima ediție a Constituției ROMÂNIEI.

Este demn de memorat faptul că în Constituție sunt integrate câteva enunțuri din D.U.D.O. (Declarația Universală a Drepturilor Omului). Unul dintre acestea este și art. 16.

În art.16 *Egalitatea în drepturi* se precizează că : (1) "**Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări** " și respectiv (2) "**Nimeni nu este mai presus de lege**".

Dar ce ne facem?, că peste 56 de articole, la art. 72 *Imunitatea parlamentară* (2) "**Deputații și Senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. și respectiv (3) În caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul Justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și percheziției. În cazul în care Camera sesizată constată că nu există temeii pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri** ".

Fără a face multe analize, ce înseamnă acest lucru sau care sunt **avantajele cetățenilor** care beneficiază de enunțurile art. 72, **din opoziția enunțurilor art.16 și art.72** reiese foarte clar că **nu toți cetățenii României** sunt egali în drepturi sau mai precis **nu au aceleași drepturi**. Acest fapt ne duce cu gândul la sfârșitul constituției respectiv la articolele 150 : *Inițiativa revizuirii constituției* și 151 : *Procedura de revizuire* pe care nu le mai prezentăm pe larg, dar în baza lor adresăm rugămintea celor în drept ca în rezonanță cu enunțul art. 152 *Limitele revizuirii* (2) "**De asemenea, nici o revizuire nu poate fi făcută dacă are ca rezultat suprimarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor sau a garanțiilor acestora**", să elimine acest dezacord creat de însuși Parlamentul ROMÂNIEI atunci când a acceptat enunțurile de la art. 72, care sunt în conflict chiar cu articolul 152 care prin conținut vine să protejeze și enunțul articolului 16.

Redacția publicației **MATELOT** vă adresează :

CRĂCIUN FERICIT !

și

LA MULȚI ANI !

Așteptăm în continuare: propunerile, sugestiile și articolele dumneavoastră
Pentru relații : Tel: 021-319.61.05 Nicolai Stănculescu sau Florin Gusman